

Profesors priesteris Valdemars Hrostovskis

Kardināla Stefana Višinska universitātē
Varšavā

Uniwersytet
Kardynała Stefana Wyszyńskiego
w Warszawie

Profesors priesteris V. Hrostovskis ir dzimis 1951. gadā, Polijas provinces Mazovijas Ostrovenkas rajonā. Nākamā priestera vecāki novērtēja dēla spožo apdāvinātību humanitārajos priekšmetos un nolēma viņu sūtīt mācīties Svētā Augustīna vidusskolā Varšavā – vienā no retajām vidusskolām, kur Polijā XX gadsimta 60. gados daudzus priekšmetus vēl mācīja latīņu valodā.

Pēc tās beigšanas 1968. gadā V. Hrostovskis iestājas Lomžas seminārā, no 1970. gada studē Sv. Jāņa Kristītāja Varšavas metropolijas seminārā. Kardināls Stefans Višinskis viņu iesvēta par priesteri 1976. gadā, viņš kalpo Zambku (*Ząbki*) draudzē pie Varšavas, līdz 1978. gadā kardināls S. Višinskis viņu norīko studēt Pontifikālajā Bībeles institūtā (PBI) Romā. Priesteris V. Hrostovskis raksta: “Pāvesta Jāņa Pāvila II pontifikāta sākumu no 1978. līdz 1983. gadam es pavadīju, sagatavojoties zinātnieka darbam”. Tā 1981. gadā priesteris aizstāv jezuītu profesora E. Desplasa (*Eduard des Places*) vadībā izstrādāto teoloģijas licenciāta darbu “*Gudr 14, 7-8 kā elkdievības un cilvēka darbu maldīgas dievišķošanas nosodījuma sekas*”.

Pusgadu vēlāk priesteris Valdemars Bībeles institūtā kļūst *Candidatus ad Doctoratum in Re Biblica* – doktora grāda kandidāts Bībeles jautājumos, divus semestrus pavada studijās Jeruzālemes Ebreju universitātes Ārzemnieku fakultātē, studējot Bībeli, moderno ebreju valodu, biblisko arheoloģiju un Svētās Zemes vēsturisko ģeogrāfiju. Pēc atgriešanās Polijā 1983. gadā, priesteris kalpo draudzēs, Katoliskās Teoloģijas akadēmijā Varšavā iegūst teoloģijas maģistra grādu (1984), kas tālāk viņam ļauj iesniegt un aizstāvēt doktordarbu “*Pravietis vēstures priekšā. Izraēla vēstures interpretācija Ez 16, 20 un 23 un tās jauna interpretācija Septuagintā*” (1986).

No 1987. gada priesteris V. Hrostovskis kļūst par Bībeles ekseģēzes un teoloģijas docētāju Katoliskās Teoloģijas akadēmijā Varšavā, kas 1999. gadā pārtaps par Kardināla Stefana Višinska universitāti.

Šai laikā priesteris ir iesaistīts katoļu un ebreju, un – poļu un ebreju dialoga veidošanā, kas kļūva iespējams pēc Vatikāna II koncila un pāvesta Jāņa Pāvila II rosinājuma. Šajā jomā priesteris Hrostovskis aktīvi darbojas arī ASV, kur ir viesprofesors Čikāgā, kā arī akadēmiskos centros un sinagogās Sinsinati, Filadelfijā, Ņujorkā, Vašingtonā un Bostonā. Priesteris ir Polijas Kristiešu un jūdu padomes līdzpriekšsēdētājs (1991-1998), ir organizējis rabīna Bairona L. Šervina lekciju tūres Polijā (1990-1995), no 1989. gada rīko ikgadējo teoloģisko simpoziju “Baznīca, jūdi un jūdaisms”. Draudzē, kurā kalpo, priesteris iesāk rīkot tikšanās un konferences par Bībeles jautājumiem, un katru gadu – svētceļojumu uz Jeruzālemi, un tagad var teikt, ka “ir aizvedis” uz Svēto Zemi jau vairāk nekā 4000 svētceļniekus.

Attēlā: Jeruzālemes panorāma

Pēc habilitācijas darba “Ēdenes dārzs – aizmirstā asīriešu diasporas liecība” aizstāvēšanas (1996) priesteris V. Hrostovskis kļūst par profesoru un Vecās Derības ekseģēzes katedras vadītāju, 2003. gadā iegūst pilnas profesūras tiesības par publicēto grāmatu “Izraēliešu asīriešu diaspora un citi pētījumi”, tai pašā gadā priesteri ievēl par Polijas Bībeles pētnieku biedrības prezidentu, un šo amatu V. Hrostovskis joprojām turpina pildīt.

To 25 gadu laikā, ko profesors priesteris V. Hrostovskis ir nostrādājis kardināla Stefana Višinska universitātē, viņš ir vadījis 87 bibliskās teoloģijas maģistra vai licenciāta un 14 doktora darbus. Profesors ir strādājis arī Nikolaja Kopernika universitātes Teoloģijas fakultātē Toruņā (2001-2010).

V. Hrostovskis ir publicējis vairāk nekā 2150 zinātniskus un populārzinātniskus rakstus biblisko vai citu pētījumu jomā. Viņa bibliogrāfijas sarakstā ir 19 monogrāfijas, 121 rediģēta grāmata, 15 mācībgrāmatas teoloģijas studentiem, 54 raksti enciklopēdijām un 62 biogrāfiskas apceres. Profesoru Hrostovski žurnālisti ir intervējuši vairāk nekā 330 reizes,

galvenokārt vaicājot viņa eksperta komentārus par dažādiem bibliskiem jautājumiem un par Baznīcas un sabiedrības dialogu ar ebrejiem un jūdaismu.

Par nozīmīgu ieguldījumu poļu teoloģijā priesteris V. Hrostovskis pats uzskata savu redaktora darbu izdevumā *Collectanea Theologica*, ko veic kopš 1990. gada, kā arī redakcionālo sadarbību ar citiem izdevumiem.

Priesteris V. Hrostovskis 2008. gadā ir ticis iecelts par XII Vispārējās Bīskapu sinodes pontifikālo ekspertu un par Pāvesta Goda kapelānu.

Svinot profesora priesteri Valdemāra Hrostovska 60 gadu jubileju 2011. gadā, Polijas Bībeles pētnieku asociācija publicēja profesoram veltītu jubilejas izdevumu (vācu val. *Festschrift*) trijos sējumos "*Laimīgāks dodot, nekā ņemot*". Tajā ir pārpublicēti profesora nozīmīgākie raksti, sniegta biogrāfiska un bibliogrāfiska informācija, kā arī ievietoti poļu Bībeles pētnieku raksti. Visas publikācijas apliecina, ka Bībeles pētniecība Polijā ir ļoti labā, starptautiski atzīstamā līmenī.

Ar prieku un pateicību varam teikt, ka profesora priesteri Valdemāra Hrostovska studentu vidū šajā mācību gadā ir arī RARZI studenti, kam ir dota lieliskā iespēja klausīties profesora lekcijas, ko viņš mums lasa Erasmus apmaiņas programmā.

Konferencē profesors priesteris V. Hrostovskis sniegs referātu

Ticība Svētajos Rakstos un tās transmisija

Bībele apkopo notikumus, kuros savulaik tika atpazīta Dieva klātbūtne un darbība. Tādēļ līdzās vispārējai jeb laicīgajai vēsturei pastāv Svētā vēsture, tā interpretē notikumus ticības gaismā. Tādā veidā veidojās mutiskā svētā Tradīcija kā ticības auglis. Ticīgie no paaudzes paaudzē to pieņēma, glabāja un līdz ar to pieauga ticībā. Dramatiskajās dzīves situācijās, piemēram, ļaundaru uzbrukumos vai dzīvē nebrīvē, tika apdraudēta Tradīcijas saglabāšana. Tās saglabāšanai būtiskākais tika pierakstīts, tādā veidā radās teksti, kas veido Bībeles saturu.

Tātad Bībeles sākumi ir saistīti ar ticību, bet, izveidojusies tā uztur un veido ticību. Jaunās Derības specifika balstās Dieva klātbūtnes un darbības unikalitātē Jēzū Kristū. Sengaidītā Mesijas atpazīšana Jēzū Kristū un ticība Viņam atklāja pestīšanas vēstures būtību un Vecās Derības nozīmi.